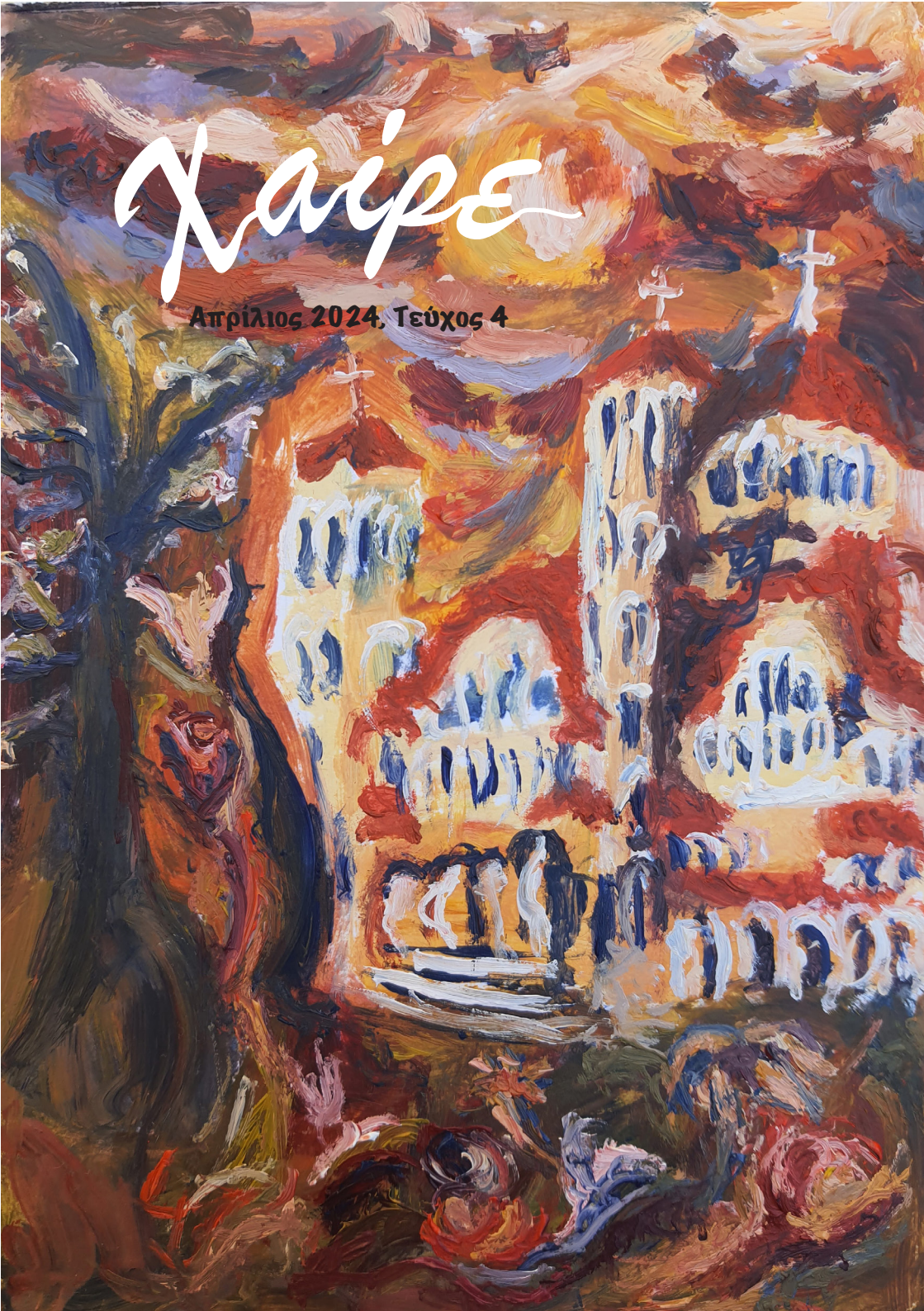

Χαίρε

Απρίλιος 2024, Τεύχος 4

Απάνθισμα στίχων

«Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε»

(Κατὰ Ματθαῖον ζ' 1)

«Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν.»

(Κατὰ Ματθαῖον ζ' 1-2)

«Μην κρίνετε τους συνανθρώπους σας, για να μη σας κρίνει κι εσάς ο Θεός. Με το κριτήριο που κρίνετε θα κριθείτε, και με το μέτρο που μετράτε θα μετρηθείτε.»

«Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.»

(Κατὰ Ματθαῖον στ' 9 - 13)

«Εσείς, λοιπόν, έτσι να προσεύχεστε: Πατέρα μας, που βρίσκεσαι στους ουρανούς, κάνε να σε δοξάσουν ὅλοι ως Θεό, να έρθει η βασιλεία σου· να γίνει το θέλημά σου και από τους ανθρώπους, όπως γίνεται από τις ουράνιες δυνάμεις. Δώσε μας σήμερα τον απαραίτητο για τη ζωή μας ἄρτο. Και χάρισέ μας τα χρέη των αμαρτιών μας, όπως κι εμεῖς τα χαρίζουμε στους δικούς μας οφειλέτες. Και μη μας αφήσεις να πέσουμε σε πειρασμό, ἀλλὰ γλίτωσέ μας από τον πονηρό. Γιατί σ' εσένα ανήκει παντοτινά η βασιλεία, η δύναμη και η δόξα. Αμήν»

«Νηστεύοντες ἄδελφοὶ σωματικῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαρρήξωμεν στραγγαλιὰς, βιαίων συναλλαγμάτων· πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος».

Ο υμνογράφος, εκ μέρους της Εκκλησίας, μας προτρέπει «να νηστεύουμε σωματικά και πνευματικά, να λύσουμε κάθε σύνδεσμο αδικίας, να καταστρέψουμε τις άνομες συναλλαγές· να σχίσουμε κάθε άδικο συμβόλαιο, να δώσουμε ψωμί στους πεινασμένους, τους φτωχούς και τους άστεγους να περιθάψουμε, για να λάβουμε από τον Χριστό τον Θεό το μέγα έλεος».

Το τροπάριο αυτό μας παραπέμπει άμεσα στον προφήτη Ησαΐα, ο οποίος, διά στόματος Θεού, έλεγε: «Εσεῖς τη μέρα που νηστεύετε παλεύετε για τα συμφέροντά σας, και βασανίζετε όλους αυτούς που σας δουλεύουν. Νηστεύετε και ταυτόχρονα μαλώνετε και φιλονικείτε, χτυπάτε ο ένας τον άλλο με γροθιές. Μ' αυτό τον τρόπο που νηστεύετε, δεν πρόκειται να εισακουστεί η προσευχή σας. Η νηστεία, όπως εγώ τη θέλω [λέει ο Θεός], δεν είναι να κακουχείστε για μια μέρα, και το κεφάλι κάτω να το σκύβετε, καθώς το βούρλο, με ρούχα πένθιμα να κάθεστε στη στάχτη. Νηστεία το λέτε εσεῖς αυτό, μέρα αρεστή σ' εμένα, τον Κύριο; Η νηστεία που θέλω εγώ ειν' ετούτη: Να σπάτε των αδικημένων τα δεσμά, να λύνετε τα φορτία που τους βαραίνουν, τους καταπιεσμένους ν' απελευθερώνετε και να συντριβετε κάθε ζυγό. Νηστεία είναι με τον πεινασμένο το ψωμί σας να μοιράζεστε, τον άστεγο να φέρνετε στο σπίτι, αν κάποιον βλέπετε γυμνόν με ρούχα να τον ντύνετε και τη βοήθεια στον συνάνθρωπό σας να μην την αρνιέστε».

Πρόκειται ουσιαστικά για ένα ριζοσπαστικό, ανατρεπτικό και βαθύτατα κοινωνικό ύμνο του Τριωδίου, αφού στέκεται απέναντι στη συνήθη μετατόπιση της δικαίωσης των φτωχών, των αδυνάτων και των αδικημένων στην αιώνια ζωή, με την οποία αποποιούμαστε την προσωπική μας ευθύνη και το χρέος της αγάπης προς τους αδελφούς μας. Η αιώνια ζωή αρχίζει εδώ και τώρα, γιατί η Εκκλησία είναι η παρουσία της αιώνιας Βασιλείας του Θεού στον κόσμο. Ο Θεός, διά της Εκκλησίας του, χαρίζει στον άνθρωπο τη ζωή της Ανάστασης από τώρα, δεν περιμένει τον άνθρωπο να πεθάνει για να τον αναστήσει. Επομένως, η άσκηση της αγάπης οφείλει να αποτελεί το κατεξοχήν γνώρισμα της ζωής της Εκκλησίας και των μελών της.

Πηγή: <https://cdn.b3web.xyz/web/panagia/optimized.pdf> 1651048915.pdf

Αγίου Προφυρίου

«Μέγα ἐστὶ τοῦ της εὐσεβείας μυστήριον»

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀναρχῆ, ἀτελεύτητῃ, αἰώνια, ὅπως ὁ ἰδρυτὴς της, ὁ Τριαδικὸς Θεός, εἶναι ἀναρχος, ἀτελεύτητος, αἰώνιος. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀκτιστῆ, ὅπως καὶ ὁ Θεός εἶναι ἀκτιστος. Ὑπῆρχε προ τῶν αἰῶνων, προ τῶν ἀγγέλων, προ της δημιουργίας τοῦ κόσμου. «Προ καταβολῆς κόσμου», λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Εἶναι θεῖο καθίδρυμα καὶ σ' αὐτὴν «κατοικεῖ παντὸ πλήρωμα της θεότητος». Εἶναι ἐκφραση της πολυποίκιλης σοφίας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τὸ μυστήριον τῶν μυστηρίων. Ὑπῆρξε ἀφανέρωτο καὶ ἐφανερώθη «ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων». Ἡ Ἐκκλησία παραμένει ἀπαρασάλευτῆ, γιατί εἶναι ριζωμένη στὴν ἀγάπη καὶ στὴ σοφὴ πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

[...]

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἐπλασε κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσίν Του. Μας συμπεριέλαβε στὴν Ἐκκλησία παρ' ὅτι ἐγνώριζε τὴν ἀποστασία μας. Μας ἔδωσε τὰ πάντα, γιὰ νὰ μας κάνει κι ἐμᾶς θεοὺς κατὰ χάριν καὶ δωρεάν. Ἐν τούτοις ἐμεῖς, κάνοντας κακὴ χρῆση της ἐλευθερίας μας, ἐχάσαμε τὸ ἀρχέγονον κάλλος, τὴν ἀρχέγονη δικαιοσύνη καὶ ἀποκοπήκαμε ἀπ' τὴν Ἐκκλησία. Ἐξω ἀπ' τὴν Ἐκκλησία, μακριὰ ἀπ' τὴν Ἁγία Τριάδα, ἐχάσαμε τὸν Παράδεισο, τὸ παν. Ἐξω, ὁμως, ἀπ' τὴν Ἐκκλησία δὲν ὑπάρχει σωτηρία, δὲν ὑπάρχει ζωὴ. Γι' αὐτὸ ἡ σπλαγχνικὴ καρδιά τοῦ Θεοῦ-Πατέρα μᾶς δὲν μᾶς ἀφήσε ἔξω ἀπ' τὴν ἀγάπη Του. Ἄνοιξε γιὰ μᾶς πάλι τὶς πύλες τοῦ Παραδείσου, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων καὶ ἐφανερώθη ἐν σαρκί.

Με τὴ θεῖα σάρκωση τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ φανερώθηκε πάλι στους ἀνθρώπους τὸ προαιώνιο σχέδιο

του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου. Λέει ο Απόστολος Παύλος στον Τιμόθεο: «Και ομολογουμένως μέγα εστί το της ευσεβείας μυστηρίον. Θεός εφανερώθη εν σαρκί, εδικαιώθη εν Πνεύματι, ώφθη αγγέλοις, εκηρύχθη, εν έθνεσιν, επιστεύθη εν κόσμω, ανελήφθη εν δόξη». Τα λόγια του Αποστόλου Παύλου είναι λόγια πυκνά σε νοήματα, θεία λόγια, ουράνια!

Ο Θεός εν τη απείρω αγάπη Του μας ένωσε πάλι με την Εκκλησία Του στο πρόσωπο του Χριστού. Μπαίνοντας στην άκτιστη Εκκλησία, ερχόμαστε στον Χριστό, μπαίνουμε στο άκτιστον. Καλούμαστε, δηλαδή, κι εμείς οι πιστοί να γίνουμε άκτιστοι κατά χάριν, να γίνουμε μέτοχοι των θείων ενεργειών του Θεού, να μπούμε μέσα στο μυστήριο της θεότητας, να ξεπεράσουμε το κοσμικό μας φρόνημα, να αποθάνουμε κατά «τον παλαιόν άνθρωπον» και να γίνουμε ένθεοι. Όταν ζούμε στην Εκκλησία, ζούμε τον Χριστό. Αυτό είναι πολύ λεπτό θέμα, δεν μπορούμε να το καταλάβομε. Μόνο το Άγιον Πνεύμα μπορεί να μας το διδάξει.

Πηγή: Απόσπασμα από το βιβλίο Βίος και Λόγοι Γέροντος Πορφυρίου, Έκδοση Ιεράς Μονής Χρυσοπηγής

ΦΙΛΙΚΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ

Κυριακή 7 Απριλίου, 2024
10:30 π.μ. - 2:00 μ.μ.

Οι αίθουσες του Ναού μας ανοίγουν εις πόρτες ζους για άλλη μια φορά. Και καλοδέχονται όλους.

Κερνάμε καφέ.

Όμορφες παραμυθένιες ιστορίες για παιδιά.

Ένα “Φιλικό Συναπάντημα”.

Θα βρείτε:

Χειροποίητες λαμπάδες, Πασχαλινά είδη, Κούπες, Γλυκά, Φαγητά, Βιβλία, Λουλούδια, κ.α.

Ε.Κ.Σ.Π.

Από την Αγία Γραφή

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα Κυριακής της Σταυροπροσκυνήσεως

[Ευαγγέλιο – Μετάφραση, ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ Η' 34 – Θ' 1]

Είπε ο Κύριος: «Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει τον σταυρό του κι ας με ακολουθεί. Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει· όποιος όμως χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας του ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει. Τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο αλλά χάσει τη ζωή του; Τι μπορεί να δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για τη ζωή του; Όποιος, ζώντας μέσα σ' αυτή τη γενιά την άπιστη κι αμαρτωλή, ντραπεί για μένα και για τη διδασκαλία μου, θα ντραπεί γι' αυτόν και ο Υιός του Ανθρώπου, όταν έρθει με όλη τη λαμπρότητα του Πατέρα Του, μαζί με τους αγίους αγγέλους». Τους έλεγε ακόμη ο Ιησούς: «Σας βεβαιώνω πως υπάρχουν μερικοί ανάμεσα σ' αυτούς που βρίσκονται εδώ, οι οποίοι δε θα γευτούν τον θάνατο, πριν δουν να έρχεται δυναμικά η βασιλεία του Θεού».

Πηγή : Η Καινή Διαθήκη, Έκδοση Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας Κύπρου

Κήρυγμα Ευαγγελικό Κυριακής της Σταυροπροσκυνήσεως

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

Στο σημερινό ευαγγέλιο ο Κύριος, σ' όλους εκείνους που επιθυμούν να σωθούν από τον θάνατο, προσφέρει τον σταυρό, το πιο πικρό φάρμακο για τη θεραπεία τους.

Είπε ο Κύριος: «Όστις θέλει οπίσω μου ακολουθῆν, ἀπαρνησάσθω εαυτόν και ἀράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθήτω μοι» (Μάρκ. η' 34). Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, πρέπει ν' απαρνηθεί τον παλιό και αμαρτωλό εαυτό του, να πάρει πάνω του τον σταυρό των θλίψεων και των δοκιμασιών και τότε ας με ακολουθήσει.

Ο Κύριος δεν οδηγεί τους ανθρώπους στον σταυρό πριν απ' Αυτόν. Τους καλεί να Τον ακολουθήσουν, αφού Εκείνος πρώτος κουβάλησε τον σταυρό. Προτού κάνει την κλήση αυτή, τους είχε προειδοποιήσει για τα πάθη Του: «δεί τον υιόν τού ανθρώπου πολλά παθείν και αποκτανθήναι, και μετά τρείς ημέρας αναστήναι» (Μάρκ. η' 31). Αυτός είναι ο λόγος που είπε πως είναι «η οδός». Έγινε ο πρώτος στα πάθη κι ο πρώτος στη δόξα. Ήρθε για να αποδείξει πως όλα αυτά που οι άνθρωποι ισχυρίζονται ότι είναι αδύνατα, είναι δυνατά. Και τα έκανε δυνατά.

Ο Κύριος δεν πιέζει τους ανθρώπους, δεν τους ασκεί βία. Ο Κύριος συνιστά και προσφέρει. «Όστις θέλει...». Οι άνθρωποι έπεσαν στην αρρώστια της αμαρτίας με την ελεύθερη βούλησή τους. Και μόνο με την ελεύθερη βούλησή τους πρέπει να θεραπευτούν από την αμαρτία. Δεν κρύβει το γεγονός πως το φάρμακο είναι πικρό, πολύ πικρό. Εκείνος όμως, με το να πάρει πρώτος το πικρό φάρμακο, το έκανε πιο εύκολο στους ανθρώπους. Και πήρε το φάρμακο, παρόλο που ο ίδιος ήταν υγιής, για να μας αποδείξει τη θαυμαστή πράξη Του.

«Απαρνησάσθω εαυτόν». Ο πρώτος άνθρωπος, ο Αδάμ, απαρνήθηκε τον εαυτό του όταν αμάρτησε, απαρνήθηκε τον αληθινό, τον πραγματικό του εαυτό. Όταν ο Κύριος ζητά από τους ανθρώπους ν' απαρνηθούν τον εαυτό τους, εννοεί τον ψεύτικο, τον πλανεμένο εαυτό. Ας το κάνουμε πιο απλό.

Ο Αδάμ απαρνήθηκε την Αλήθεια και προσκολλήθηκε σε ένα ψέμα. Τώρα ο Κύριος ζητά από τους απογόνους του Αδάμ να απαρνηθούν το ψέμα και να προσκολληθούν ξανά στην Αλήθεια, από την οποία είχαν απομακρυνθεί. Το να απαρνηθείς τον εαυτό σου, επομένως, σημαίνει ν' απαρνηθείς την απατηλή μη ύπαρξη, που μας έχει επιβληθεί στη θέση της θεόδοτης ύπαρξής μας. Πρέπει να απαρνηθούμε την παγκοσμιότητα που έχει αντικαταστήσει την πνευματικότητά μας, τα πάθη που έχουν αντικαταστήσει τα καλά μας έργα, τον ταπεινό φόβο που έχει σκοτίσει μέσα μας τη θεϊκή υιοθεσία, τον γογγυσμό μας εναντίον του Θεού που έχει αφανίσει μέσα μας το πνεύμα της υπακοής σ' Εκείνον. Πρέπει να απαρνηθούμε την ειδωλολατρική λατρεία της φύσης και του σώματός μας. Με λίγα λόγια, πρέπει ν' απαρνηθούμε όλα εκείνα που παραπέμπουν στο «εγώ» μας, και που στην πραγματικότητα είναι ο πονηρός κι η αμαρτία, η φθορά, η απάτη κι ο θάνατος.

Τι σημαίνει να αναλάβουμε τον σταυρό μας; Σημαίνει την από μέρους μας ελεύθερη αποδοχή κάθε μέσου θεραπείας που μας προσφέρει η πρόνοια του Θεού, έστω κι αν είναι πικρό. Σου έτυχαν μεγάλες καταστροφές; Κάνε υπακοή στο θέλημα του Θεού, όπως έκανε κι ο Νώε. Χρειάζεται να κάνεις θυσία; Παραδώσου στα χέρια του Θεού με την ίδια πίστη που είχε ο Αβραάμ όταν πορευόταν για να θυσιάσει τον γιο του. Καταστράφηκε η περιουσία σου; Πέθαναν ξαφνικά τα παιδιά σου; Να τα υπομένεις όλα με καρτερία, με την καρδιά σου προσκολλημένη στον Θεό, όπως έκανε ο Ιώβ. Σε εγκαταλείπουν οι φίλοι σου και βρίσκεσαι ξαφνικά περικυκλωμένος από εχθρούς; Να τα υπομένεις όλα χωρίς γογγυσμό, όπως έκαναν κι οι απόστολοι, με πίστη στον Θεό πως η βοήθειά Του είναι άμεση. Καταδικάστηκες να πεθάνεις για τον Χριστό; Δόξασε τον Θεό που αξιώθηκες τέτοια τιμή, όπως χιλιάδες χριστιανοί μάρτυρες.

Τίποτα δε θα σου ζητηθεί που δεν έχει ξαναγίνει. Εσύ μάλλον θ' ακολουθήσεις το παράδειγμα των πολλών – αποστόλων, αγίων, ομολογητών και μαρτύρων – που έμειναν πιστοί στο θέλημα του Χριστού. Πρέπει να γνωρίζουμε και κάτι ακόμα όμως, όταν επιζητούμε τη σταύρωσή μας. Πως ο Κύριος ζητά τη σταύρωση του παλαιού ανθρώπου, εκείνου με τις πονηρές συνήθειες, που υπηρετεί την αμαρτία. Με τη σταύρωση αυτή, ο παλιός, ο ζώδης άνθρωπος μέσα μας νεκρώνεται. Κι ο νέος άνθρωπος, που είναι φτιαγμένος κατ' εικόνα Θεού και αθάνατος, αναγεννιέται. Λέει ο απόστολος: «Ο παλιός ήμων άνθρωπος συνεσταυρώθη... τού μηκέτι δουλεύειν ήμάς τῇ αμαρτία» (Ρωμ. στ' 6).

Ο σταυρός είναι βαρύν για τον παλιό, τον σαρκικό άνθρωπο. Είναι βαρύν για τον άνθρωπο «σὺν τοῖς παθήμασι και ταῖς επιθυμίαις» (Γαλ. ε' 24). Για τον πνευματικό άνθρωπο όμως δεν είναι βαρύν. Ο σταυρός είναι «τοῖς μεν απολλυμένοις μωρία... τοῖς δὲ σωζομένοις ήμῖν δύναμις Θεοῦ» (Α' Κορ. α' 18). Εμεῖς καυχιόμαστε στον σταυρό του Χριστού, στον σταυρό που φέρουμε για χάρη Του. Ο Κύριος δε ζητά να αναλάβουμε τον δικό Του σταυρό, μα τον δικό μας. Ο δικός Του σταυρός είναι ο βαρύτερος. Εκείνος δε σταυρώθηκε για τις δικές Του αμαρτίες αλλά για τις δικές μας, γι' αυτό κι ο σταυρός Του

είναι ο βαρύτερος. Εμείς σταυρωνόμαστε για τις δικές μας αμαρτίες, γι' αυτό κι ο δικός μας σταυρός είναι ελαφρύτερος. Όταν τα βάσανά μας βρίσκονται στο αποκορύφωμά τους, δεν πρέπει να λέμε πως είναι πολύ μεγάλα, πέρα από κάθε όριο. Ζεί Κύριος και γνωρίζει το μέτρο των πειρασμών μας, δεν θα μας αφήσει να υποφέρουμε περισσότερο απ' όσο μπορούμε. Το μέτρο των πειρασμών μας είναι υπολογισμένο τουλάχιστον όσο το μέτρο της μέρας και της νύχτας, ή όσο τα όρια των άστρων στην πορεία τους. Εντάθηκαν οι πειρασμοί μας; Έγινε βαρύτερος ο σταυρός μας; Η δύναμη του Θεού είναι μεγαλύτερη, όπως μας βεβαιώνει ο απόστολος: «Ότι καθώς περισσεύει τὰ παθήματα τού Χριστού εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν» (Β' Κορ. α' 5).

Η παράκλησή μας όμως, πάνω απ' όλα είναι μεγάλη, επειδή μας καλεί ο Κύριος να Τον ακολουθήσουμε. «Ακολουθήτω μοι», λέει. Γιατί ο Κύριος κάνει τὴν κλήση αὐτὴ σ' εκείνους που αναλαμβάνουν τον σταυρό τους; Πρώτα για να μην πέσουν και τσακιστούν κάτω από το βάρος του. Η ανθρώπινη φύση είναι τόσο οδυνηρὰ αδύναμη, που κι ο ελαφρύτερος σταυρός φαίνεται βαρὺς στον δυνατότερο άνθρωπο, αν τον φέρει χωρίς τη βοήθεια του ουρανού. Βλέπουμε πως απελίζονται οι άπιστοι στο ελαφρύτερο χτύπημα. Πως εναντιώνονται στον ουρανό και τη γη με το που θα τους κεντήσει μία καρφίτσα. Πως παραπατούν δεξιά κι αριστερὰ αβοήθητοι, αναζητώντας κάποια στήριξη και αρωγή στο κενό αυτού του κόσμου· κι όταν ο κόσμος αυτός δεν μπορεί να τους προσφέρει στήριξη και βοήθεια, τότε ισχυρίζονται πως ο κόσμος ολόκληρος δεν είναι παρὰ ένα κενό απόγνωσης.

Αυτὸς εἶναι ο λόγος που ο Κύριος μᾶς καλεῖ να Τον ακολουθήσουμε. Μόνο αν ακολουθούμε πίσω Του, θα μπορούμε να κουβαλάμε τον σταυρό μας. Σε Εκείνον θα βρούμε δύναμη, θάρρος και παρηγοριά. Θα γίνει σ' εμάς φως στον σκοτεινὸ δρόμο μας, υγεία στὴν αρρώστια, σύντροφος στη μοναξιά, χαρὰ στους πειρασμούς και πλούτος στην ἔνδεια. Το ανεξάντλητο φως του Χριστοῦ μᾶς χρειάζεται, για να σβήσει τον πόνο μας και να κρατήσει ζωντανή την ελπίδα μας στο χάραμα της μέρας.

Ευχή από Θεία Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου Μετάφραση

Δέσποτα, που αγαπάς τους ανθρώπους μαζί μ' αυτές τις μακάριες Αγγελικές Δυνάμεις, και εμείς οι αμαρτωλοί φωνάζουμε δυνατά και λέμε : Είσαι Άγιος πραγματικά, και πανάγιος και δεν υπάρχει μέτρο στη μεγαλοπρέπεια της αγιότητάς Σου και είσαι αμόλυντος σε όλα Σου τα έργα, διότι με δικαιοσύνη και αληθινή κρίση επέφερες σ' εμάς όλα όσα συνέβησαν. Αφού, δηλαδή, έπλασες τον άνθρωπο, παίρνοντας χώμα από τη γη, και τον τίμησες με τη δική Σου εικόνα, Θεέ, τον τοποθέτησες στον παράδεισο της απολαύσεως, δίνοντάς του την υπόσχεση της αθάνατης ζωής και της απόλαυσης των αιώνιων αγαθών, εάν τηρούσε τις εντολές Σου. Αλλά επειδή παράκουσε Εσένα τον αληθινό Θεό που τον δημιούργησες και υποτάχθηκε στην απάτη του φιδιού και νεκρώθηκε με τα παραπτώματά του, τον εξόρισες, Θεέ, με τη δίκαιη κρίση Σου από τον Παράδεισο σ' αυτόν τον κόσμο, και τον επέστρεψες στη γη από την οποία τον έλαβες, σχεδιάζοντας γι' αυτόν τη σωτηρία με νέα γέννηση, που θα πραγματοποιούνταν από Αυτόν, τον Χριστό Σου. Διότι, αγαθέ, δεν αποστράφηκες τελειωτικά, το πλάσμα Σου που δημιούργησες, ούτε λησμόνησες το έργο των χεριών Σου, αλλά το επισκέφθηκες με πολλούς τρόπους, γιατί τα σπλάγχνα Σου είναι γεμάτα έλεος. Έστειλες Προφήτες, έκανες έργα δυνάμεως με τους αγίους Σου που Σε ευαρέστησαν σε κάθε γενιά. Μας μίλησες με το στόμα των δούλων Σου των Προφητών, προαναγγέλλοντάς μας τη σωτηρία που επρόκειτο να έλθει. Μας έδωσες τον νόμο για βοήθεια. Τοποθέτησες Αγγέλους φύλακες. Και όταν συμπληρώθηκαν οι χρόνοι, μίλησες σ' εμάς με τον Ίδιο τον Υίο Σου, δια του Οποίου δημιούργησες όσα έγιναν μέσα στον χρόνο. Αυτός – ο Υιός Σου – υπάρχοντας ως ακτινοβολία της δόξας Σου και αποτύπωμα του προσώπου Σου, Αυτός που συγκρατεί τα πάντα με το παντοδύναμο πρόσταγμα Του, δεν θεώρησε σαν απόκτημα από αρπαγή το ότι ήταν ίσος με Εσένα τον Θεό και Πατέρα, αλλά όντας προαιώνιος Θεός εμφανίστηκε επάνω στη γη

και συναναστράφηκε τους ανθρώπους. Και αφού σαρκώθηκε από την αγία Παρθένο, εκένωσε τον εαυτό Του, παίρνοντας μορφή δούλου, έγινε ομοιόμορφος προς το σώμα της ταπεινότητας, για να μας κάνει ομοιόμορφους της ένδοξης εικόνας Του. Διότι, αφού δια μέσου ανθρώπου μπήκε η αμαρτία στον κόσμο και με την αμαρτία ήλθε ο θάνατος, ευαρεστήθηκε ο μονογενής Σου Υιός, που υπάρχει πάντοτε στους δικούς Σου κόλπους, του Θεού και Πατέρα, να γίνει άνθρωπος από γυναίκα την αγία Θεοτόκο και αειπαρθένο Μαρία, αφού υποτάχθηκε στον νόμο, για να καταδικάσει με τη σάρκα Του την αμαρτία, ώστε αυτοί, που εξαιτίας της σχέσης τους με τον Αδάμ πεθαίνουν, να ζωοποιηθούν με την ένωσή τους μ' Αυτόν τον Χριστό. Και αφού έζησε στον κόσμο και μας έδωσε εντολές που οδηγούν στη σωτηρία και μας απομάκρυνε από την πλάνη των ειδώλων, μας οδήγησε στην ακριβή γνώση για Σένα τον αληθινό Θεό, αποκτώντας εμάς για τον Εαυτό Του, εκλεκτό λαό, ιερατείο βασιλικής καταγωγής, άγιο έθνος. Και αφού μας καθάρισε με το νερό – του βαπτίσματος – και μας αγίασε με το Άγιο Πνεύμα, έδωσε τον εαυτό Του αντάλλαγμα στον θάνατο, ο οποίος μας κατακυριεύει, πουλημένους κάτω από την αμαρτία. Κι' αφού κατέβηκε στον άδη πεθαίνοντας στον Σταυρό, για να γεμίσει με την παρουσία Του τα πάντα, διέλυσε τις λύπες του θανάτου. Και αφού αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, και έτσι ετοίμασε τον δρόμο για κάθε άνθρωπο να αναστηθεί από τους νεκρούς, – επειδή δεν ήταν δυνατόν, ο Αρχηγός της ζωής, να κρατείται από τη φθορά – έγινε απαρχή των κεκοιμημένων, πρωτότοκος από τους νεκρούς, για να γίνει Αυτός πρώτος σε όλα. Και αφού αναλήφθηκε στους ουρανούς, κάθησε στα δεξιά της μεγαλειότητάς Σου στα υψηλά. Αυτός και θα έλθει για να ανταποδώσει στον καθένα σύμφωνα με τα έργα του. Και άφησε σε μας αναμνηστικά του σωτηρίου Του πάθους, αυτά που έχουμε θέσει μπροστά Σου – στο Θυσιαστήριο – σύμφωνα με τις εντολές Του. Διότι όταν επρόκειτο να πορευθεί στον θεληματικό και αλησμόνητο και ζωοποιό Του θάνατο, τη νύχτα, που παρέδιδε τον εαυτό Του για χάρη της ζωής του κόσμου, αφού πήρε άρτο στα άγια και άχραντά Του χέρια, και τον ανύψωσε προς Εσένα τον Θεό και Πατέρα, αφού ευχαρίστησε, ευλόγησε, αγίασε, έκοψε.

Πηγή : Οι τέσσερις Θείες Λειτουργίες, Εκδόσεις «ΤΕΡΤΙΟΣ»

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
1 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο Μέγα Απόδειπνον	7:00 π.μ. —	— 6:00 μ.μ.
2 ΤΡΙΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	—	6:00 μ.μ.
3 ΤΕΤΑΡΤΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Μέγα Απόδειπνον Προηγιασμένη Λειτουργία	6:30 π.μ. — —	— 5:30 μ.μ. 6:30 μ.μ.
4 ΠΕΜΠΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	—	6:00 μ.μ.
5 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Γ' Στάση των Χαιρετισμών στη Θεοτόκο	— 6:30 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:30 μ.μ.
6 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Γ' Νηστειών - Σταυροπροσκυνησεως)	— 6:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.
7 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Κατανυκτικός Εσπερινός	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.	7:00 π.μ. —
8 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο Μέγα Απόδειπνον	7:00 π.μ. —	— 6:00 μ.μ.
9 ΤΡΙΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	—	6:00 μ.μ.
10 ΤΕΤΑΡΤΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Μέγα Απόδειπνον Προηγιασμένη Λειτουργία	6:30 π.μ. — —	— 5:30 μ.μ. 6:30 μ.μ.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
11 ΠΕΜΠΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	—	6:00 μ.μ.
12 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Δ' Στάση των Χαιρετισμών στη Θεοτόκο	— 6:30 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:30 μ.μ.
13 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Δ' Νηστειών - Ιωάννου της Κλίμακος)	— 6:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.
14 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Κατανυκτικός Εσπερινός	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.	7:00 π.μ. —
15 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο Μέγα Απόδειπνον	7:00 π.μ. —	— 6:00 μ.μ.
16 ΤΡΙΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	—	6:00 μ.μ.
17 ΤΕΤΑΡΤΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Μικρόν Απόδειπνον - Μεγάλος Κανόνας Προηγιασμένη Λειτουργία	6:30 π.μ. — —	— 4:30 μ.μ. 6:30 μ.μ.
18 ΠΕΜΠΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	—	6:00 μ.μ.
19 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Ακάθιστος Ύμνος	— 6:30 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:30 μ.μ.
20 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Ε' Νηστειών - Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας)	— 6:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
21 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Κατανυκτικός Εσπερινός	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.	7:00 π.μ. ———
22 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο Μέγα Απόδειπνον	7:00 π.μ. ———	——— 6:00 μ.μ.
23 ΤΡΙΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	———	6:00 μ.μ.
24 ΤΕΤΑΡΤΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Μέγα Απόδειπνον Προηγιασμένη Λειτουργία	6:30 π.μ. ——— ———	——— 5:30 μ.μ. 6:30 μ.μ.
25 ΠΕΜΠΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	———	6:00 μ.μ.
26 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Μικρό Απόδειπνον	——— ———	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.
27 ΣΑΒΒΑΤΟΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία (Ανάσταση του Λαζάρου) Εσπερινός	——— 6:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.
28 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός Ο Νυμφίος	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ. 7:00 μ.μ.	7:00 π.μ. 6:00 μ.μ. 7:00 μ.μ.
29 ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ	Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία Μέγα Απόδειπνον Ο Νυμφίος	7:00 π.μ. 6:00 μ.μ. 7:00 μ.μ.	7:00 π.μ. 6:00 μ.μ. 7:00 μ.μ.
30 ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ	Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία Μέγα Απόδειπνον Ο Νυμφίος	7:00 π.μ. 6:00 μ.μ. 7:00 μ.μ.	7:00 π.μ. 6:00 μ.μ. 7:00 μ.μ.

Από τους λόγους των Πατέρων

Προσευχή

Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου

Εκείνα που δεν μπορούμε πολλές φορές να τα επιτύχουμε με τη δική μας προσπάθεια, αυτά θα μπορέσουμε να τα φέρουμε σε πέρας άνετα με τις προσευχές, και προσευχές εννοώ τις συνεχείς. Γιατί είναι ανάγκη να προσεύχεται κανείς πάντοτε και ασταμάτητα, και εκείνος που βρίσκεται σε θλίψη και εκείνος που ζει με άνεση και εκείνος που έχει περιπέσει σε συμφορές και εκείνος που απολαμβάνει αγαθά.

Ο Ιώβ πρόσφερε για τα παιδιά του θυσίες και έτσι τα καθάριζε από τις αμαρτίες τους: «Μήπως», έλεγε, «σκέφτηκαν σκέψεις αμαρτωλές». Έτσι φροντίζει κανείς για τα παιδιά του. Δεν είπε όσα λένε συνήθως οι πολλοί άνθρωποι, θα τους αφήσω περιουσία. Δεν είπε θα τους δώσω δόξα. Δεν είπε θα εξαγοράσω για χάρη τους αξιώματα. Δεν είπε θα αγοράσω χωράφια. Αλλά τι είπε; «Μήπως σκέφτηκαν κάποια αμαρτωλή πράξη».

Γιατί ποιο είναι το όφελος των εγκόσμιων αγαθών; Κανένα, εφόσον μένουν όλα εδώ. Θα εξευμενίσω, λέγει, τον Βασιλιά των πάντων γι' αυτούς, οπότε δε θα τους λείπει τίποτε. Γιατί, όπως λέγει ο Ψαλμωδός: «Ο Κύριος είναι ο ποιμένας μου και δε θα μου λείψει τίποτε». Αυτή η προστασία του Κυρίου είναι ο μεγάλος πλούτος, αυτή είναι ο θησαυρός.

Και θα ήθελα να σας ρωτήσω: δε θα μπορούσε ο Κύριος να δώσει παιδί στην Άννα και δίχως προσευχή; Μήπως δε γνώριζε τη μεγάλη επιθυμία της και πριν Του το ζητήσει; Ναι, αλλά εάν της έδινε το παιδί πριν το ζητήσει με την προσευχή, δε θα φαινόταν η προθυμία της, δε θα αποκαλυπτόταν η αρετή της και δε θα έπαιρνε τη μεγαλύτερη αμοιβή που θα μπορούσε να πάρει άνθρωπος.

Ας δούμε τώρα και τη φιλόσοφη διάθεση της γυναίκας. Άκου, λοιπόν, τι είπε στον

αρχιερέα Ηλί, που την πέρασε για μεθυσμένη: «Όχι, Κύριέ μου, δεν είμαι μεθυσμένη.

Μια γυναίκα καταπικραμένη είμαι, που ξεχύνω τον πόνο της ψυχής μου μπροστά στον Κύριό μου. Αν προσευχήθηκα ως τώρα, ήταν από τον πολύ μου πόνο.» Αυτό είναι γνώρισμα συντετριμμένης καρδιάς: το να μην οργίζεται και να μην αγανακτεί εναντίον εκείνων που την αδικούν ή την προσβάλλουν, αλλά με πραότητα και σεμνότητα να απολογείται. Είναι αλήθεια ότι τίποτε δεν κάνει την ψυχή τόσο φιλόσοφη, όσο η θλίψη και ο ψυχικός πόνος.

Σηκώθηκε, λοιπόν, από το τραπέζι η Άννα, για να προσευχηθεί. Ας το ακούσουν όσοι από εμάς δεν προσεύχονται ούτε πριν ούτε μετά το

φαγητό. Όλοι μας, τόσο πριν όσο και μετά το φαγητό, οφείλουμε να δοξάζουμε και να ευχαριστούμε τον Θεό για τις ευεργεσίες και τις δωρεές Του. Όποιος, λοιπόν, έχει τη μνήμη του Θεού την ώρα του φαγητού, θα γευτεί απ' όλα με μέτρο και θα έχει πολλή ευλογία στο σώμα και στην ψυχή. Όπως δε θα αφήσει και περιθώρια να εκτραχηλιστεί την ώρα του φαγητού σε μεθύσια, σε αισχρολογίες και σε πορνικές συναναστροφές. Με δυο λόγια, δηλαδή, ας αρχίζει και ας τελειώνει κάθε γεύμα μας με προσευχή ευχαριστίας και δοξολογίας.

Πηγή: Προσευχή

Ο πιο άμεσος και σύντομος τρόπος επικοινωνίας με το Θεό

Εκδόσεις ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Δεν έχω χρόνο... Είναι κουρασμένος...

Εγώ: Ο γιος σας είναι ένας πολύ καλός μαθητής. Είναι από τα πιο εύστροφους και ικανούς μαθητές της τάξης, με κριτική σκέψη και πλούσιο λεξιλόγιο. Συχνά, όμως, εργάζεται βιαστικά και απρόσεκτα. Κάποιες φορές, μάλιστα, έρχεται αδιάβαστος στο σχολείο.

Μπαμπάς: Εγώ δεν έχω καθόλου χρόνο να ασχοληθώ με τα μαθήματά του, η μαμά του συνήθως ασχολείται.

Μαμά: Ναι, εγώ ασχολούμαι με τα μαθήματα. Είναι, όμως, πάντα πολύ κουρασμένος, όταν μπαίνει στο σπίτι μετά από τις απογευματινές του δραστηριότητες. Κάποιες φορές τον ρωτώ αν τα τελείωσε κι εκείνος συνήθως μου λέει «ναι».

Εγώ: Χτες είχε να διορθώσει την απάντησή του στο τετράδιο των Ελληνικών. Δεν το έκανε.

Μαμά: Ναι. Το είδα στα μαθήματά του ότι είχε να διορθώσει την απάντησή του, τον ρώτησα αν το έκανε, μου είπε «όχι», του είπα να το κάνει, μου είπε ότι είναι πολύ κουρασμένος κι εγώ δεν επέμεινα. Ήταν τόσο κουρασμένος!

Μπαμπάς: Εγώ δεν έχω καθόλου χρόνο... Ίσως πρέπει να προσπαθήσω... Κάποιες φορές θα μπορούσα κι εγώ να τον ρωτώ...

Μαμά: Δε μου αρέσει να καβγαδίζω με το παιδί μου. Είναι αληθινά εξουθενωτικό να προσπαθώ να τον πείσω να κάνει κάτι...

Μπαμπάς: Μήπως χρειάζεται να πληρώνουμε δασκάλα, για να του διαβάζει το απόγευμα;

Το παιδί είναι τόσο κουρασμένο από τις «απογευματινές του δραστηριότητες», που δεν μπορεί να κάνει τις εργασίες που του έχουν ανατεθεί στο σχολείο. Κι εμείς, οι γονείς αυτού του παιδιού, έχουμε μια λύση να προτείνουμε: να αυξήσουμε τις «απογευματινές του δραστηριότητες»... Είμαστε πρόθυμοι να πληρώνουμε ακόμα μια δασκάλα,

είμαστε πρόθυμοι να κουράσουμε ακόμα περισσότερο το παιδί μας με ακόμα μια υποχρεωτική καθημερινή δραστηριότητα, φτάνει να μη χρειαστεί να «καβγαδίσουμε» μαζί του. Φτάνει να μη χρειαστεί να «καβγαδίσουμε» μαζί του. Φτάνει να μη χρειαστεί να βρούμε χρόνο ή κουράγιο, για να κοιτάξουμε ότι το παιδί μας εργάστηκε και αν δεν το έχει κάνει, να φροντίσουμε να το κάνει. Το να μειωθούν οι «απογευματινές δραστηριότητες» δεν αποτελεί πιθανότητα... Αυτό το παιδί θα περάσει όλη την παιδική και την εφηβική του ζωή, πηγαίνοντας από το ένα ιδιαίτερο μάθημα στο άλλο, τόσο κουρασμένο, που δε θα μπορεί να ανταπεξέλθει στα στοιχειώδη... Και τελικά αυτός ο πανέξυπνος άνθρωπος θα έχει μάθει ότι δεν πειράζει να εργάζεται με αμέλεια, δεν πειράζει να πηγαίνει στη δουλειά του (στη σύσκεψη, στη βουλή, στη συνάντηση με έναν πελάτη, στο μάθημα κλπ κλπ) όχι και τόσο καλά προετοιμασμένος, αφού έχει τόσα να κάνει και είναι κουρασμένος... Αλλά εμείς δεν μπορούμε να σκεφτούμε άλλη λύση...

Μια συνάδελφος μού είπε μια μέρα ότι της τηλεφώνησε η μαμά ενός μαθητή της, για να της ζητήσει να μειώσει τις εργασίες που αναθέτει στο παιδί της, διότι του αναθέτουν εργασίες και οι δάσκαλοι του απογεύματος, με αποτέλεσμα το παιδί να μην προλαβαίνει να τα κάνει όλα...

Μια άλλη συνάδελφος μού είπε ότι, όταν είπε σε έναν μαθητή της ότι ο τρόπος που χώρισε το κείμενο σε ενότητες είναι λανθασμένος, αυτός της είπε ότι η δασκάλα του απογεύματος του είπε αυτό τον τρόπο και αυτός και οι γονείς του αυτήν εμπιστεύονται...

Υποθέτω, τελικά, ότι κάποιοι γονείς θα προτιμούσαν το παιδί τους να μην πηγαίνει σχολείο, αλλά μόνο σε «απογευματινές δραστηριότητες»... Εμείς, οι δάσκαλοι στο σχολείο, οφείλουμε να προσέχουμε απλώς τα παιδιά τους, ώσπου να έρθει η ώρα για τα ιδιαίτερα μαθήματα...

ΔΧ

Ο ΑΚΡΟΙΣΤΟΣ ΥΠΕΡΜΑΧΟΣ ΣΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΚΟΝΤΑΚΙΟ (προοίμιο)

Τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια, ως λυτρωθείσα των δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ως έχουσα το κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Σ' Εσένα Θεοτόκε, την Υπέρμαχο Στρατηγό, μ' ευγνωμοσύνη η Πόλη σου αποδίδει τη νίκη. Και σου αναπέμπει θερμές ευχαριστίες, επειδή (με τη δική σου επέμβαση) λυτρωθήκαμε απ' τις συμφορές. Εσύ όμως που η δύναμή σου είναι ακατανίκητη, ελευθέρωσε κι εμένα (την Πόλη σου) από κάθε είδους κινδύνους, για να σου αναφωνώ: Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Α' ΣΤΑΣΗ

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τη Θεοτόκω το χαίρε. (3) και σην τη ασώματω φωνή, σωματούμενον σε θεωρών Κύριε, εξίστατο και ίστατο, κραυγάζων προς αυτήν τοιαύτα:

Όταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ πήγε στην παρθένο Μαρία για να της αναγγείλει ότι θα γινόταν Μητέρα του Χριστού, είδε ότι ενώ ακουγόταν η ασώματη φωνή του, ο Υιός του Θεού έπαιρνε σώμα μέσα στα άσπιλα σπλάχνα της Παναγίας. Τότε θαύμασε λοιπόν, το άυλο και ουράνιο αυτό πνεύμα και άρχισε να απευθύνει στη Θεοτόκο τα παρακάτω "χαίρε".

Χαίρε, δι' ης η καρά εκλάμψει. Χαίρε, δι' ης η αρά εκλείψει.

Μέσ' από την Παναγία θα έβγαινε η λάμψη της χαράς, δηλαδή ο Λυτρωτής. Και πάλι μέσ' από την Παναγία θα δινόταν στους ανθρώπους η απαλλαγή από την κατάρα του προπατορικού αμαρτήματος.

Χαίρε, τον πεσόντος Αδάμ η ανάκλησις. Χαίρε των δακρύων της Εύας η λύτρωσις.

Χαίρε, γιατί με σένα ξαναφονάζει κοντά του τον πεσμένο Αδάμ ο Θεός και λυτρώνει την Εύα από τα δάκρυά της.

Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς. Χαίρε, βάθος δυσθεώρητον και Αγγέλων οφθαλμοίς.

Οι ανθρωπίνοι λογισμοί δεν μπορούν να φτάσουν εύκολα στο ύψος της αξίας που σου έδωσε η Χάρις του Θεού. Και τα μάτια των αγγέλων δεν μπορούν να βυθοσκοπήσουν το μυστήριο που επάξια εκπροσωπείς.

Χαίρε, ότι υπάρχουν Βασιλέως καθέδρα. Χαίρε ότι βασιάζεις τον βασιάζοντα πάντα.

Μαρία, κρατάς στα γόνατά σου ως επίγειος θρόνος τον Κύριον του παντός, Βαστάζεις Εκείνον που όλα τα ορατά και αόρατα βαστάζει.

Χαίρε, αστήρ εμφανίων τον ήλιον. Χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Είσαι ο αυγερινός, που λάμπεις πριν ανατείλει ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, ο Χριστός. Είσαι η γυναίκα που από σένα και με τη θέλησή σου πήρε σάρκα ο Υιός του Θεού.

Χαίρε, δι' ης νεουργείται η κτίσις. Χαίρε, δι' ης βρεφουρογείται ο Κτίστης.

Είσαι εκείνη με την οποίαν ανανεώνεται η κτίση και από την οποία προήλθε ως βρέφος ο Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφεντε.

Βλέπονσα η Αγία, εαυτήν εν αγνεία, φησί τω Γαβριήλ θαρσαλέως. Το παράδοξον σου της φωνής, δυσπαράδεκτόν μου τη ψυχή φαίνεται. Ασπόρου γαρ συλλήψεως, την κήσιν πως λέγεις κραάζω:

Βλέποντας η Παναγία ότι ήταν παρθένος απόρησε πώς θα ήταν δυνατό να γεννήσει παιδί. Σάστισε στα λόγια του Αρχαγγέλου και ταραχτήκε. Της φάνηκαν παράδοξα και δεν μπορούσε να τα εννοήσει. Και με το θάρρος της αγνότητας τον ρώτησε πώς θα γινόταν αυτό, αφού ήταν παρθένος.

Αλληλοΐα.

Γνώσιν άγνωστον γνώαι, η Παρθένος ζητούσα, εβόησε προς τον λειτουργούντα. Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν πως εστί τεχθήναι δυνατόν; λέξον μοι. προς ην εκείνος έφησεν εν φόβω, πλην κραυγάζων ούτω:

Αυτό που ζητούσε να μάθει η Παναγία ήταν γνώση που ξεπερνούσε τη δύναμη του ανθρώπινου λογικού. Ήταν θείο μυστήριο. Ερωτά όμως τον άυλο λειτουργό του Υψίστου τον Αρχάγγελο και τον παρακαλεί να της πει πώς θα συμβεί να γεννήσει παιδί από παρθενικά σπλάχνα. Και ο Γαβριήλ, έμφοβος ενώπιον εκείνης που θα έδινε στον κόσμο τον Σωτήρα, της λέγει με λειτουργική φωνή:

Χαίρε, βουλής απορορήτου μύστις. Χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.

Χαίρε συ που ο Κύριος σε αξιώνει να μάθεις τη μυστική Του απόφαση και θέληση. Χαίρε που τα ανέκφραστα πληροφορείσαι με την πίστη.

Χαίρε, των θανμάτων Χριστού το προοίμιον. Χαίρε, των δογμάτων αυτού το κεφάλαιον.

Η Παναγία είναι το πρώτο και μεγαλύτερο από τα θαύματα της ένσαρκου οικονομίας. Είναι ακόμα η βάση και το αποκορύφωμα των δογμάτων της πίστεώς μας στον Χριστό.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε δι' ης κατέβη ο Θεός. Χαίρε, γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν.

Σκάλα που κατέβηκε ο Θεός, για να έλθει από τον ουρανό στη γη, είναι η Παναγία. Και συγχρόνως και γέφυρα, που μας ενώνει και ανεβάζει από τη γη στον ουρανό.

Χαίρε, το των Αγγέλων πολυθρύλητον θαύμα. Χαίρε, το των δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα.

Εσένα, Μαρία, θαυμάζουν οι άγγελοι κι ο ένας στον άλλον μεταδίδει τα σχετικά με σένα. Και συ είσαι που τραυμάτισες τους χαιρέκακους δαίμονες τον κατάλληλο καιρό.

Χαίρε, το φως αρρήτως γεννήσασα. Χαίρε, το πως μηδένα διδάξασα.

Γέννησες το Φως του κόσμου με τρόπο ανείπωτο και κανείς δεν μπορεί να καταλάβει το πώς.

Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν. Χαίρε, πιστών καταναγάζουσα φρένας.

Είσαι κάτι που οι σοφοί δεν μπορούν να εννοήσουν. Είσαι η αυγή, που λάμπει στον νου των πιστών.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφεντε.

Δύναμις του Υψίστου, επεσκίασε τότε, προς σύλληψιν τη απειρογάμω. Και την εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοις θέλουσι θερίζειν σωτηρία, εν τω ψάλλειν ούτως:

Η δύναμη του Υψίστου έπεσε κατά τον Ευαγγελισμό πάνω στη Μαρία και την ίσκιωσε. Και η εύκαρπη κοιλία της έγινε για μας γλυκό χωράφι, απ' όπου θερίσαμε τη σωτηρία, ψάλλοντας όλοι μαζί:

Αλληλούια.

Έχουσα θεοδόχον, η Παρθένος την μήτραν, ανάδραμε προς την Ελισάβετ, το δε βρέφος εκείνης ενθύς, επιγνόν τον ταύτης ασπασμόν, έχαιρε και άλμασιν, εβόα προς την Θεοτόκον:

Μετά τον Ευαγγελισμό η Παναγία πήγε να επισκεφθεί την Ελισάβετ τη συγγενή της, που ήταν ήδη έγκυος στον Ιωάννη τον Πρόδρομο. Και μόλις η Μαρία, που είχε συλλάβει τον Χριστό, πλησίασε την Ελισάβετ, το βρέφος που ήταν στην κοιλία της Ελισάβετ κατάλαβε ότι ήταν η

Μητέρα του Κυρίου και σκίρτησε. Και με τα σκιρτήματα αυτά η μητέρα του Ιωάννη τη χαιρέτησε ως εξής:

Χαίρε, βλαστού αμαράντου κλήμα. Χαίρε, καρπού ακηράτου κτήμα.
Χαίρε κλήμα από την αμάραντη ρίζα του οίκου Δαβίδ. Χαίρε συ που τον άφθαρτο καρπό κατέχεις, δηλαδή τον Ιησού.

Χαίρε, γεωργόν γεωργούσα φιλάνθρωπον. Χαίρε φντουρογόν της ζωής ημών φύουσα.

Συ είσαι ο αγρός όπου βλάστησε ο φιλάνθρωπος γεωργός, δηλαδή ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Συ είσαι το χώμα όπου φύεται ο Φυτευτής της ζωής μας.

Χαίρε, άρουρα βλαστάνουσα ευφοριαν οικτιρομών. Χαίρε, τράπεζα βαστάνουσα ενθηνιαν ιλασμών.

Χαίρε γη, που βλαστάνεις με ευφορία τους Θείους οικτιρμούς και τράπεζα που έχεις πάνω σου τη δωρεά των θείων ιλασμών.

Χαίρε, ότι λειμώνα της τροφής αναθάλλεις. Χαίρε, ότι λιμένα των ψυχών ετοιμάζεις.

Χλοερό λιβάδι για να εντρυφούμε έγινες κι ετοιμάζεις λιμάνι απάνεμο όπου θα καταφεύγουν οι ψυχές.

Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα. Χαίρε, παντός του κόσμου εξίλασμα.

Οι δειήσεις σου στον Κύριο για μας είναι ως θυμίαμα ενώπιόν Του υπερπρόδεκτο. Και συ εξιλεώνεις όλον τον κόσμο.

Χαίρε, Θεού προς θνητούς ενδοκία. Χαίρε, θνητών προς Θεόν παρηγοσία.

Η καλοσύνη του θεού σε μας αποδείχθηκε με σένα. Και συ μας δίνεις θάρρος να απευθυνόμαστε σε Εκείνον.

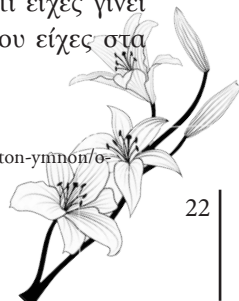
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ζάλην ένδοθεν έχων, λογισμών αμφιβόλων, ο σώφρων Ιωσήφ εταράχθη, προς την άγαμόν σε θεωρών, και κλεψίγαμον υπονοών άμεμπτε. Μαθών δε σου την σύλληψιν εκ Πνεύματος Αγίου έφη:

Ο δίκαιος Ιωσήφ έπεσε σε ταραχή και η σκέψη του κρυφά τον παίδευε και τον ζάλιζε, βλέποντάς σε άγαμη και υποπτευόμενος ότι είχες γίνει έγκυος από άλλον άνδρα. Αλλά όταν έμαθε ότι το παιδί που είχες στα σπλάχνα σου ήταν από πνεύμα Άγιο, αναφώνησε:

Αλληλουία

Πηγή: <https://ront-ekklisiastikis-ymnodias.webnode.gr/metafrasi-kai-ermineytiki-ton-ymnon/ο-akathistos-ymnos-se-metafrasi/>

Εξομολογήσεις

Εξομολογήσεις γίνονται μετά από συνεννόηση με τον π. Μιχαήλ (99883799) και τον π. Κυριάκο (99441025).

Υπενθυμίσεις:

1. Καθημερινά οι πατέρες της Εκκλησίας βρίσκονται στο γραφείο του μεγάλου Ναού μεταξύ **5:00 - 6:00 μ.μ.** για εξυπηρέτηση του κοινού. Τηλέφωνο:22432401 (**π. Μιχαήλ 99883799, π. Κυριάκος 99441025 και π. Λαυρέντιος 96457111**).
2. Ο Ναός παραμένει ανοιχτός **7:00 - 11:00 π.μ.** και **5:00 - 7:00 μ.μ.** καθημερινά. Για περισσότερες πληροφορίες αποταθήτε στα τηλέφωνα της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, (**22459760, 22459763**), από τις **7:30 π.μ. - 5:30 μ.μ.** καθημερινά.
3. Κάθε Τετάρτη και Παρασκευή τελούνται οι ακολουθίες του Όρθρου και της Προηγιασμένης Θείας Λειτουργίας όπως αναφέρονται στο πιο πάνω πρόγραμμα.
4. Κάθε Σάββατο μέχρι και την Ανάσταση του Λαζάρου θα τελείται η Θεία Λειτουργία του Ιερού Χρυσοστόμου, ενώ κάθε Κυριακή έως και την Ε΄ Κυριακή των Νηστειών θα τελείται η Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου.
5. Κάθε Παρασκευή (5:30 - 6:15μ.μ.) προ του Μικρού Αποδείπνου και της ακολουθίας των Χαιρετισμών, θα τελείται μνημόσυνο των τεθνεώτων.
6. Μνημόσυνα θα τελούνται μέχρι και το Σάββατον της Ανάστασης του Λαζάρου. Από την Κυριακή των Βαΐων μέχρι την Κυριακή του Θωμά, συμπεριλαμβανομένων, δεν τελούνται μνημόσυνα.
7. Την **Κυριακή των Βαΐων** γίνεται **κατάλυση ψαριού**.

Περιοδικό "Χαίρε" • Αρ. τ. 4 • Απρίλιος, 2024
Υπεύθυνος: Πρωτ. Κυριάκος Χρίστου • Τηλέφωνο: +357 22459760
Φαξ: +357 22437746 • Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, (1621), Λευκωσία
Email: inpanayiashev@cytanet.com.cy • Website: www.panagiapalouriotissa.com
Έργο ζωγραφικής στο εξώφυλλο και σκίτσα: Μαρία Χρίστου
Εκτύπωση: Τυπογραφεία "Γαλαξίας" λτδ, Τηλ.: 22433520, Λευκωσία

*Ιερός Ναός
Παναγίας
Παλουριώτισσας*